της ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΡΑΠΑΝΑΚΗ

# «Τρία βήματα πριν»

Με τρία μονόπρακτα «Αυτός και το παντελόνι του» (1957) του Ιάκωβου Καμπανέλλη, «Το κύκνειο άσμα» (1878) του Τσέχωφ, καθώς και την «Τελευταία μαγνητοταινία του Κραπ» (1958) του Σάμιουελ Μπέκετ και με τον ενιαίο τίτλο «Τρία βήματα πριν» στο «Απλό Θέατρο» και υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση του Πάνου Παπαδόπουλου, ο Δημήρης Καταλειφός δίνει ρεσιτάλ ερμηνείας.

Μοναχικός, μεσόκοπος, έρημος στη μοναξιά της μεγαλούπολης, ο ήρωας του Καμπανέλλη, ζει σ' ένα καμαράκι απ' όπου αφουγκράζεται τους ήχους του κόσμου. Μονολογεί, παραληρεί, ξεσπά, συλλογίζεται.

Η καταλυτική φιγούρα της μάνας, μιας ερωμένης, η «βιοτική» ανάγκη του ράψιμου ενός παντελονιού, η συνομιλία με τη Βελόνα, αποτελούν την ακατάπαυστη αφήγηση της μνήμης.

Στο «Κύκνειο άσμα», ο Σφετλοβίντωφ, διάσημος ηθοποιός στο τέλος της καριέρας του, αναπολεί στιγμές – ορόσημο στην τέχνη του, αναλογίζεται, καταμετρά, ψάχνει, κρίνει, με μία αυτοκριτική που διοχετεύεται από μεταπτώσεις χαράς, λύπης, απελπισίας, λήθης, έξαρσης. Ψηλαφίζει τα πρώτα του βήματα, στέκεται σε σημαντικές στιγμές της υποκριτικής του δεξιότητας.

Στον Μπέκετ ο ηλικιωμένος, αποτυχημένος συγγραφέας Κραπ, ακούει μέσα από τις μαγνητοταινίες τον 39χρονο εαυτό του ως φωνή από το παρελθόν που τον κεντρίζει στα γεράματά του, ρίχνοντας φως στο πριν, στα χρόνια που περάσανε αναξιοποίητα. Πεθαμένους έρωτες, μισοτελειωμένες επιθυμίες, αποτυχημένα όνειρα που έφτασαν ως εδώ κριτές στη δύση της ζωής του.

Σε αυτήν τη συρραφή με τα τρία μονόπρακτα ο άνδρας – ήρωας αναδεύει το παρελθόν – παρόν – μέλλον, ενώ οδεύει στην τελική διαδρομή της ζωής του όχι τόσο ως απολογισμό των όσων επιτεύχθηκαν, όσα έγιναν ή δεν έγιναν, όσο ως κραυγή μοναξιάς, ερημιάς, ερήμωσης. Ο Δημήτρης Καταλειφός είναι ένας σπουδαίος ηθοποιός και το έχει αποδείξει. Το αποδεικνύει και σε αυτή την παράσταση με την άψογη τεχνική του.